

[Holger Eriksen.]

også i det foreliggende tilfælde, er, at det for socialdemokratiet drejer sig om at søge at opnå fremskridt for de vælgere, som de repræsenterer, medens det for det kommunistiske parti drejer sig om at finde noget at agitere på, ganske uden hensyn til, at et sådant standpunkt ikke medfører vedtagelser eller forbedringer i nogen som helst retning.

Det ærede medlem kan efter det, der skete i 1939, ikke være i tvivl om, at blot et parti som venstre går imod en nedsættelse af valgretsaldere til rigsdagen, er det ikke muligt at gennemføre en grundlovsændring, og med den holdning, som det konservative parti har indtaget, bliver det endnu mere klart, at ganske uden hensyn til, om man indfører 21 års valgretsaldere til de kommunale valg eller ikke, kan man ikke gennemføre en ændring af valgretsaldere til rigsdagen. Vort parti lægger uhyre megen vægt på at få ændret de urimelige valgretsalde, der er fastsat i grundloven. Det er derfor, vi indtager den holdning, vi gør nu. Der er ingen, der kan være i tvivl om, at socialdemokratiet ønsker 21 års valgretsaldere og fortsat vil arbejde for den, og for så vidt som forfatningskommissionen skulle opnå enighed om et forslag, baseret på de 23 år, som er grundlaget for det foreløbige forlig, der blev sluttet, betyder det naturligvis ikke, at vi ikke også i fremtiden vil arbejde for en ny forfatning, der tager sigte på 21 års valgretsaldere, og som formodentlig vil være lettere at gennemføre end den første, men vor holdning er i denne sag som i alle andre sager positiv. Vi får en mulighed for 23 års valgretsaldere, og svipser denne mulighed, kan vi om 4 år gennemføre 21 års valgretsaldere til de kommunale valg, så er forligets forudsætninger borte. Derfor synes jeg det havde været rimeligere, om det ærede medlem, på samme måde som han gjorde i 1939, havde nøjedes med at udtale, at det er et betydeligt fremskridt, at man nedsætter valgretsaldere fra 35 og 25 år til 23 år.

Aksel Larsen: Den højtærede indenrigsminister siger, at der er ingen politisk mulighed for at nå til en almindelig nedsættelse af valgretsaldere, medmindre man tager dette forlig, og derfor har man taget forliget, så får vi dog en mulighed. Jeg kan ikke forstå, at den højtærede indenrigsminister kan få sig til at sige noget sådant. Den højtærede indenrigsministers hovedsagelige motivering for sit oprindelige forslag var den, at ved at gennemføre en nedsættelse af den kommunale valgretsaldere til 21 år nu stod vi overfor en fuldbyrdet kendsgerning, som i

løbet af et par år ville bryde enhver modstand mod 21 års valgretsaldere til rigsdagen. Det var den højtærede ministers hovedsagelige motivering. Han havde samtidig den praktiske motivering: lad os give ungdommen valgret på de områder, hvor det kan lade sig gøre, og give dem det med det samme! Men hans hovedsagelige, hans afgørende motivering var den, at vi må bryde modstanden mod 21 års valgretsaldere til rigsdagen, og det gør vi ved at indføre 21 års valgretsaldere til kommunale valg. Hvis det var den højtærede indenrigsministers motivering, hvor kan han så stå op her og sige, at der er ingen forligningsmulighed. Hovedmotiveringen for det oprindelige lovforslags fremsættelse var at skabe denne politiske mulighed, og nu dropper man det ved at slutte dette forlig om 23 års valgretsaldere.

Den ærede ordfører (Holger Eriksen) siger, at forskellen mellem socialdemokraterne og kommunisterne er, at socialdemokratiet vil søge at opnå fremskridt, det vil kommunisterne ikke. Det kan vi jo tvivle om. Vi har i dag ulykkesforsikringslovforslaget til behandling. Der er de 13 ugers ventetid afskaffet og ændret til 7 dage. Det er et krav, som vi kommunister først af alle har ført frem, vi har stillet ændringsforslag om det og fået dem sablet ned, men nu bliver det gennemført. Hvis tiden tillod det og omstændighederne nødvendiggjorde det, kunne jeg komme med snese af eksempler på, hvorledes et kommunistisk initiativ efter megen vrangvilje og modstand dog før eller senere har medført, at de reformer, kommunisterne krævede, er blevet gennemført. Hvad skal det så til at sige, at kommunisterne ikke vil have fremskridt. Den ærede ordfører skulle iøvrigt betænke den diskussion, jeg havde med den højtærede kirkeminister, da vi diskuterede forfuskningsloven af menighedsrådsloven, også med hensyn til valgretsaldere. Hvis den ærede ordfører ønsker at genoplive diskussionen, skal jeg være til tjeneste. Jeg ved ganske nøje, hvad der skete i december 1945, da socialdemokratiet lavede den mest mærkværdige og mest nytteløse og negative demonstrationspolitik i spørgsmålet om de kommunale valg i stedet for at koncentrere sig om at nå dette fremskridt og få de kommunale valg afholdt i foråret 1946.

Den ærede ordfører siger, at sporene fra 1939 skræmmer, det er bevist, at mod venstres modstand er en grundlovsrevision umulig. Ja, men det er den altså stadigvæk. Hvis den ærede ordførers teori er rigtig, vil det sige, at man i tykt og tyndt